

Ankara'da Planlanmış Katliam

Yazar: Carol Mann | 18 Ekim 2015

Carol Mann*

5 Ekim tarihinde Cumhurbaşkanı Erdoğan, ülkesi Türkiye'nin dışında, Fransa'nın Strasbourg şehrinde seçim mitingi düzenledi. Teoride Ortadoğu'daki tek seküler devletin Cumhurbaşkanı, bir imam öncülüğündeki dualar sonrasında, komşu ülkelere gelmiş 12 bin Türk'ü kışkırtmak üzerinden tasarlanan saldırgan bir tartışmayı başlattı. Işık ve ses efektleriyle doldurulmuş ortamdaki kalabalık, bir taraftan erkeklerle güvenlik çemberine alınmışken, diğer taraftan da "Allahu Ekber" diyerek onu cesaretlendiren başörtülü kadınlarla çevriliydi. Eğer Erdoğan'ın esip gürlendiği düşman İŞİD olsaydı, kendisi de NATO üyesi olan Türkiye'nin dost bir NATO ülkesindeki varlığının biraz daha meşruiyeti olabilirdi. Ancak Erdoğan'ın öfkesinin hedefi, ülke nüfusunun üçte birini oluşturan Kürtler ve muhalefetteki parti HDP üyelerinden başkası değildi. Öyle ki konuşmasında tüm bu kişileri, bizleri bölmek isteyenler olarak tanımladı. Daha sonra meşum bir tehditi dile getirdi: Onları pişman edeceğiz.

İnsan Strazburg'da yapılan bu uyarı niteliğindeki konuşmayı kimsenin gerçekten dinleyip dinlemediğini merak ediyor. Bu, Avrupa topraklarında yapılmış gerçek bir savaş çağrısıydı. Ertesi gün, Belçika Kralı Philippe şahsen Erdoğan'ı en yüksek düzeydeki nişan olan Leopold Nişanı ile ödüllendirdi. Hiç kimse tepki vermedi ya da durumdaki ironiyi fark etmedi: Hükümdarlığın en çok bilinen kralı Leopold II, 10 milyon Kongolu yerliyi öldürerek kötü şöhretli Kongo Bağımsız Devleti'nde köleliği azaltmasıyla biliniyor. En hafif deyimle uğursuz.

Bundan 6 gün sonra Ankara'daki Barış Mitinginde Ankara'da gerçekleşen ve dikkatlice planlanmış olan katliam; gösterdi ki Türkiye Cumhurbaşkanı vaat ettiği gibi ciddi bir işi kastediyormuş. Görüntüler korkunç; Bir an dans eden ve şarkı söyleyen, sabırla güzel ülkelerine barışın tekrar geleceğine inanan melek gibi genç insanları görüyoruz. Sonra ateşe ait parlamalar, patlamalar, sallanmaya başlayan iphone'lar, kan ve cesetlere hızlı bir geçiş. 100'den fazla ölü (bazıları 130 olduğunu söylüyor) ve sayısız yaralı (500'den fazla). Görgü tanıkları, polisin perişan haldeki kalabalığa biber gazı ve mermilerle saldırdığını, ambulansların olay mahalline ulaşmasını engellediğini belirtti. Her zamanki gibi twitter ve facebook engellendi.

Tahmin edileceği üzere, Türk hükümeti PKK'yi suçluyor, aynı son seferde Suruç'ta 30'dan fazla geç insanın, hemen sınırın diğer tarafındaki Kobanê'ye oyuncak götürmeye hazırlanırken katledildiği benzer bir saldırıdan sonra yaptıkları gibi.

Her seferinde Türkiye vatandaşlarının en genç, en iyi, en ümit dolu olanları hedef alınıyor, ki bunlar Erdoğan'ın neo-liberal, yarı-köktendinci dünya görüşüne karşı birleşenler. İroniktir ki seküler, eşitlikçi Kemalist mirası savunan bu kişiler Atatürk'ün kendisinin bir zamanlar karşı olduğu Kürtler ve onların dostları.

Bu süre içerisinde, Obama'dan Putin'e dünya liderleri tam bir görev bilinciyle taziyelerini bildirmek için Erdoğan'ı aradılar. Taziyeler mutlaka bu mitingin arkasında olan HDP'yi de kapsayacak şekilde olmalıydı.

Avrupa diplomasisinin başındaki Federica Mogherini Türkiye yetkilileri ve Türkiye toplumu ile olan ortaklığımızın ve yükümlülüğümüzün her alanda daha önce olmadığı kadar güçlü olduğunu ekledi: Türkiye toplumu ve tüm siyasi güçler, teröristler ve pek çok tehlikeyle karşı karşıya olan ülkenin istikrarını bozmaya çalışanlara karşı birleşmelidir.

Bu meşum mesaj aslında yaklaşan seçimlerin gölgesinde Erdoğan'a verilen mutlak bir desteği ima ediyordu. "Terörizm karşısında birlik" söylemi, politikaları ya da ahlakları ne olursa olsun Ortadoğu diktatörlerini desteklemeyi işaret eder hale geldi: Erdoğan, Beşar Esad, General Sissi, Suudi Arabistan'da Salman en şiddetli şekilde de olsa zor yoluyla sınırlama yapmaya devam ettikçe (Batılı ve Rus ortaklarından aldıkları ya da kendilerine hibe edilen silahların yardımıyla), garanti edilmiş gibi görünen bir tür "barış" koşulu olarak görünüyor.

Bu sorumsuzca davranan liderler hangi dünya üzerinde oynamaktadırlar? Münih'ten peş peşe gelen bir tekrar. Neville Chamberlain'in Hitler'le konuşmasından sonraki söylediklerini yeniden yorumlarsak "Sayın Erdoğan da Esad da beyefendilerdir" demek gibi.¹¹ Münih anlaşmasının Kristal Gece pogromundan önce imzalanmış olması haricinde, şimdi böyle körce bir davranış, Kristal Gece ile Ankara'da dün gerçekleşen de dahil olmak üzere sayısız katliamın eşdeğer hale gelmesinden sonra gerçekleşiyor.

Doğruyu söylemek gerekirse, oldukça teatral bir böbürlenme ile başlatılan sözde koalisyon hiç bir yere varmadı. Türkiye bu kukla savaşta NATO'ya katılır gibi görüldüğünden beri, herhangi bir plan ya da hedef yok gibi gözüküyor. İŞİD her zamankinden daha iyi gidiyor. Bel Tapınağı'nın geçtiğimiz ay moloz yığını haline getirilmesinin ardından Roma'dan kalma Pamira Kemerli geçen hafta yok edildi; katliamlar, cinayetler, işkenceler, tecavüzler şiddeti azalmadan devam etmekte; Halep şehrinin etrafındaki 5 köy, bir kışla ve cezaevi ile birlikte daha yeni alındı. Ankara katliamını da bu listeye ekleyebilir miyiz? Cumhurbaşkanı sarayından alınan emirlerle meydana gelen Suruç için olduğu gibi, her zamanki gibi?

Rusya kendini oyunun içine çekti, ancak kimse neyi vurduğundan emin değil ve ABD eğitim ve silahlarını geri çekiyor. Görünen o ki ABD, Pasifik'te ne olup bittebileceğine dair çok daha fazla

endişeli. IŞİD ve dünya terörüyle savaşmaya devam edenler sadece cesur, Rojava Kürtleri olarak ifade edilen, erkek ve kadın savaşçılarıyla YPG ve YPJ'dir. Ama onlar Erdoğan'ın baş düşmanı ve Erdoğan, Batı tarafından gezegeni kolektif bir ahmaklığın içine çekmek üzere destekleniyor.

Türkiye'de sergilenen sistematik baskı yöntemlerinin 20. yüzyılın en kötü emsallerine dayandığını neden kimse kabul etmiyor? Halka, siyasi parti ofislerine ve işyerlerine saldırılar, kanla bastırılan gösteriler, keyfi tutuklamalar, işkence, sistematik tehditler, sıkça görülen yolsuzluk ve adam kayırma ve hileli seçimler kitleleri dehşete düşürmeyi amaçlıyor. Suriye'yi deneyimlemiş olan mültecilerin Türkiye'den kaçmak istemelerine şaşmamalı. Onların gelişini engellemenin tek yolu medeni ve güvenli koşullar içinde Türkiye'de kalmak istemelerini sağlamak. Bu yüzden de Avrupa; Türkiye'nin üzerinden geçmekte olan faşist deliliğe etkin bir şekilde karşı çıkmalı ve geleceği gören demokratik muhalefeti, dünkü katliamda ve başka sayısız saldırıda hedef alınan HDP'yi desteklemeli.

Erdoğan'ın Strasbourg'daki kutsal sözüne kimse dikkat etmedi: Tek bayrak, tek devlet, tek din. Almanya sınırındaki bir şehirde, çok da eski olmayan bir tarihte dünyanın toptan imha girişiminde egemen olmuş başka bir sloganı hatırlayan olmadı: Ein Volk, ein Reich, ein Führer.^[1]

Çeviri: DEMOS

* Dr. Carol Mann, Sosyolog ve Tolumsal Cinsiyet ve Silahlı Çatışma Uzmanı, Paris.

*11 Ekim 2015 tarihinde yayınlanan yazının orijinali (İngilizce):
<http://carolmann.net/wordpress/?p=429>

^[1] Hitler'le Münih Anlaşmasını imzaladığı için eleştirilen İngiltere Başbakan'ı. "Hitler bir beyefendiydi" cümlesiyle tarihe geçmiştir.

^[2] "Tek halk, tek imparatorluk, tek lider".